

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДЕПОЗИТНИ

1923

1957 г.

Б 4671

1923

Кл. 3

ЛЕЙСКИ РОЦИ

29 Септември 1923 год.

„Явлението на твоето Слово просвещава,
вразумява простите“. Пс. 119, 130

АДВЕНТНО КНИГОИЗДАТЕЛСТВО
София, ул. Цар Крум, № 9

Печ. „СВ. КЛИМЕНТ“, ул. Гурко 32. — София.

143385

2

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

От 7 Юлий до 29 Септемврий 1923 год.

1 УРОК — 7 Юлий

Християнско растене (II Петр. 1. 1—11)

Вжпроси.

1. Кои са двете важни думи с които се приключва Петровото послание? II. Петр, 3, 17. 18. забел. 1.

2. С какво ни занимава първата глава? Отгов. Християнско растене Прочети главата и внимавай на израженията: благодат, турете всичкото си старание, умножават, постарайте се изобилно да ви се даде и пр. забележка 2.

3. Кое е най-сигурното средство за християнско растене и за предпазване срещу измама от фалшиво учение? Гл. 3, 2. заб. л. 3.

4. Къму е изтратено посланието? II Пет. 1, 1.

5. Как се получава драгоценна вера? ст. 1 по л. ч. забележка 4.

6. Чрез що ни дава Бог много благодат и мир? ст. 2. забележка 5.

7. Коя е мярката за практическото познание, която ний трябва да получим според Божията воля? Отг. Неговата божествена сила чрез познанието на тогава, който ни е призвал. ст. 3, забележка 6.

8. Коя е двойната цел на тази чудесна дарба и ценните обещания на Божествената сила? ст. 4.

9. Какъв ще бъде стремежа на християнина (ст. 1 — 4) след като се прости с Бога? ст. 5 — 7. забележка 7.

10. Разгледай основните причини за растежето в християнския характер. забележка 8.

11. Що е следствието когато изброените качества се умножават? ст. 8

12. В кое скръбно положение се намира некой, на когото липсват тези качества? ст. 9.

13. На що трябва верующите да положат труд? ст. 10. по коя причина? ст. 10.

14. Що им се представя като плод на техната верност? ст. 11.

Заделажки.

1. В края на посланието си апостол Петър отправя 2 съвета на верующите: „пазете се“ и „растете:“ с други думи предупреждение и поучение.

2. Петър притежаваше зад себе си от миналото една дълбока християнска опитност: Той беше се смирил пред своя си учител. Когато неговото дело беше на превършване, той съветваше верующите да продължават делото и след неговата смърт и да растат в практическото познание на Бога.

3. В II Петр. 3, 2. Петър напомня за същото, което той сам издигна в първата глава, тоест че средството за християнското растене почива върху прилежното изследване на пророческото слово и правилното прилагане на словото през всекидневния живот. Само чрез това можем ний да получим най-големите и драгоценни обещания (II. Петр. 1, 4.)

4. Исус е Бог, (Иоан 1, 1.) и Спасител (Мат. 1, 21; Лука 2, 11;) той е също и син човечески (Деян. 7, 55. 56) и ходатай (Евр. 9, 13 — 15) Правдата на една подобна същност образува основата на верата, най-скъпото притежание на веруещите.

5. Едничката причина защо днеска има грешници в света е, че не познават Бога и Господа нашего Исуса Христа, когото би требвало да го познават. Виж Иоан 1/, 3. Ний можем само тогава да растем, когато при всеко едно изкушение и грешка употребим благодатта. Прилагането на благодатта ни донася мир и „благодат“ (Иоан 1, 16) ни води към съвършения мир.“ (Исаия 26, 3; 48, 18)

6. Думата познание в ст. 2. е тесно свързана с ст. 5. 6. Тя означава основно познание, тоест така, както е в действителност.

7. Когато грешника се примири с Бога и е уредил всичко с ближния си, тогава почва неговия християнски живот. Тъкмо тогава е посеена семката на верата и той трябва прилежно да отгледа растенето. Той е положил само основата за духовния храм, в който трябва да заживее Бог и с прилежност трябва да заработи за да може да затвърди призванието си.

8. *Вера*: Вера за спасение на душата. Евр. 10, 39. Верата е коренът, от който се развиват другите добродетели.

Добродетел: Морална способност, която по обичай е станала чистота на мислите и делата, което Петър по-рано нямаше *благоразумие*:

Вяра и добродетел без осветление са като пара в кранче на една машина, управлявана от неопитна ръка. „Людите ми загинаха от

челане на знание.“ Осия 4, 6. „До кога глупави ще обичате глупостата?“ Пр. 1, 22.

Вжздржжание: Себевладение, вжздржжжност. Освен парата и механика, машината трябва да има и свой управител, който да може да я поставя в действие. Вжздржжжание е себевладение в всички неща и заключава ограничение от вредни навици и постоянство в доброто.

Тжрпение: Постоянство, издржжливост. „Да не ни се додева да правим добро“: Гал. 6, 9. не е достатжчно само да се стремим за добродетел, благоразумие и вжздржжжание, но ний трябва да постоянствуваме в доброто.

Благочестие: Словом страхопчитание пред Бога. Неверници често пжти развиват тжрпение, вжздржжжание, благоразумие и добродетел, но те не развиват тези качества за слава и хвала на Бога. Разжтитието на тези благодатни дарби при верующите трябва да бжде за слава на Бога и за благото на ближния.

Братолжбие: братска любов, себепреданна и радостна служба за един брат, приятел, съсед или един противник образува едно от найясните свидетелства за любовта към Бога. Пазенето на последните шест заповеди е явния плод от пазенето на пжрвите 4 заповеди.

Обща любов: I Кор. 13; I Иоан. 4, 8. Пазенето на заповедите образува седемтеж качества на характера.

Това изброение на добродетелите често се нарича „Петровата стжлба“. Може да се говори за една Петрова джга, защото както седемтеж цветове на джгата образуват светлината, така и избрсените добродетели са облечени с важния добродетел — любовта.

2 УРОК — 14 Юлий.

Напомнюване и утвърждение (II Петр. 1, 12—21)
Вжпроси.

1. За коя цел определи Спасителят Петра чрез трикратното запитване да пасе христовото стадо? Коя длъжност не требваше Петър като пастир да забравя? Иоан 21, 15 — 17. II Петр. 1, 12.

2. С коя класа от християни се чувствува-ше Петър привързан за да изпълни длъжността си? ст. 12, посл. ч.

3. Каква е длъжността на верующите? Евреим 2, 1.

4. Колко време искаше Петър от своя страна да възбужда и да напомнява? II Петр. 1, 13. забележка 1.

5. Как работеше Петър и какво желаше той? ст. 14. 15.

6. Кое основание даде той за своята си дързост? ст. 16.

7. Почива ли настоящата истина върху хитроизмислени басни или върху една твърда основа?

8. Кое уверение дава Петър на верующите, че не ги лъже? ст. 16. посл. ч. и ст. 17. Виж също Мат. 17, 1 — 9.

9. Кое друго лично доказателство превежда Петър освен онова, че е бил самовидец? II Петр. 1, 18.

10. Кое друго сигурно свидетелство привежда той? ст. 19. първа ч. забележка 2.

11. С що е сравнено пророческото слово? ст. 19, забележка 3.

12. Колко време трябва да внимаваме на пророческото слово? ст. 19. посл. ч.

13. Кое уверение ни се дава относно пророческото слово 2. ст. 20.

14. Как ни се е давало пророчеството? ст. 21, първ. ч.

15. Как говореха светите човеци Божии? ст. 21, посл. ч.

Забележки.

1. Тук имаме един верен проповедник, който беше се решил да умре на длъжността си въпреки, че знаеше ужасната си смърт. II Петр. 1, 14. Иоан 21, 18. 19. Неговото убеждение беше: „Подобава да се покоряваме повече Богу нежели на човеците.“ Единствената му цел беше да проповедва Исуса макар и властите да бежа му забранили, той казваше: „Ний не можем де не говорим това, що сме видели и чули.“

2. При този случай Петър издига високо пророческото слово. Той основава проповедта си на педесетницата върху пророческото слово.

3. Ний можем да ценим образа на тази картина, когато забелезваме големата виделина на пророчеството за настоящите световни събития — без която виделина верующите ако я немаха, шеха да се намират в тъмнината както и верните Пророческото слово е виделината, която съети на тъмно место. Никога не е идвало пророчество от човешка воля, но от духа светаго говориха пророците. Изпълнението на пророческото слово е като котва за верующите.

3 УРОК — 21 Юлий

Предупреждения и безопасност

Вжпроси

1. От що предпазва Петжр верующите?
II Петр. 2, 1.
2. По кой начин следват тези учители своята цел? Кое е сжщността на техното учение?
ст. 1. посл. ч. забележ. 1.
3. Какво влияние упражняват техните учения? ст. 2.
4. По кой начин работят тези учители?
ст. 3. I ч.
5. Какжв е края на подобно учение? ст. 3. посл. ч.
6. Кой е най-старият пример, който ни уверява как Бог постжпва с тези, които му се провинят? ст. 4.
7. Как се постави Бог през времето на Ноя спрямо непокаяните грешници? ст. 5
8. Кой пример на основно унищожение даде Бог през дните на Лота? ст. 6.
9. Какви средства употреби Бог да избави верните си измежду неверните? ст. 5 — 8. Виж сжщо Бит. 6, 19. забележ. 3.
10. Що казва Петжр за благочестивите?
II Петр. 2, 9. помисли в сврзка с това за в случая когато Бог освободи Петра. Деян. 5, 17 — 25. 12, 17.
11. Кои два греха оскжрбяват особено Бога? ст. 10. I ч.
12. Кое е пжрвото християнско качество, което християнина трябва да развива след ка-

то вярата издействува примирение с Бога? II Петр. 1, 5.

13. Кой съвет отправя Павел на Тимотея и на всички млади мъже и жени? I Тим. 5, 22.

14. Кой е действителния път по който може да се развие моралната чистота? Филип. 4, 8.

15. Кой идеал на чистота се представя пред очите? I Иоан 3, 3.

16. Кои са тези които презират власта? II Петр. 2, 10.

17. Що се казва за ангелите? ст. 11.

18. Що предпазва верующите да не паднат? Яков 4, 6, 7; Ефес. 5, 21. I Петр. 2, 13 - 17.

Забележки

1. Както падането между ангелите на небето започна под ръководството на Люцифера в закрыта цел, така действуват и тези фалшиви учители „тайно.“ Истинския последовател на Исуса трябва всекога да бъде трезвен и бодър спрямо двосмислените доклади. Това което се вижда невинно на пръв поглед е честото пъти противоречито на вярата.

2. Фалшивите учители се отличават по следното: Те говорят лошо за пътя на истината по който по-рано ходеха и вършат лошото дело между верующите като ги използват лично за себе си „Страни от тях!“

3. Бог избави Ноя защото беше праведен и „ходеше по Бога“ и водеше чист и свят живот. Ной живееше между зли челоВЕЦИ, но Бог го избави като изпрати 2 ангели в неговия дом които го хванаха за ръка и го изведоха навън.

4 УРОК — 28 Юлий

Предупреждения и безопасност (II Петр. 2, 12-22)
(Продължение)*Вжпроси*

1. Какъв обичай имат тези, които се стремят други да осждават? II Петр. 2, 12, I ч. заб. 1.
2. Какво е последствието на такова едно действие? ст. 12. посл. ч.
3. Каква заплата ще получат? ст. 13. I ч.
4. Как е описана тази престъпна класа по нататък? ст. 13 посл. ч.
5. Що са оставили фалшивите учители? ст. 15, 16.
6. Как описва апостолът по-нататък фалшивите учители? ст. 17.
7. Какъв характер носи техното дело? ст. 18.
8. Какво праздно обещание дават те? ст. 19.
9. Защо не е ценно техното обещание? ст. 19. I ч. посл. забележка 2.
10. Що казва Петър за тези които един път са избегнали от мръсотите на света и после пак са се сплели и са паднали в грех? ст. 20.
11. Що беше за тях по-добре? ст. 21.
12. С кого сравнява Петър тогава, който се връща в греха? ст. 22.
13. Кой съвет трябва ний да приемем от сърце? Евр. 3, 12 — 14,

Забележки

1. „Хулят за неща които не знаят“ Това е ключът на много нещастия. По некога се говори против едно нещо въз основа на първото впечатление без да се притежава нужното

познание за правилното обсъждане. Когато личности с натура на критика, даже всички християни възприемат основното правило да не говорят за неща които не разбират и да не се впускат в празнословни забележки на критика, тогава много нещастия могат да се избегнат.

2. Най големото робство което света познава е робството на греха. Пазете се от тия които носят мантията на свободата да прекрият своето си зло. Виж I Петр. 2, 15. 16.

5 УРОК — 4 Август

Сигурността на Божиите обещания (II Петр. 3, 1-9.)

Вжпроси

1. Що желаеше Петър с второто си послание да възбуди? II Петр. 3, 1.
2. На къде желаеше той да отправи мислите на верующите? ст. 2.
3. Що образуват думите на св. пророци и заповедите на апостолите? II Тим. 3, 16.
4. Що трябва да знаят верующите за последните дни? II Петр. 3, 3 първ. ч.
5. Как стават човеците подиграватели? ст. 3. посл. ч. забележ. 1.
6. Какъв ще е предметът на техната подигравка? ст. 4. I ч.
7. Кое възражение издигат подигравките спрямо известието за второто пришествие на Господа? ст. 4. посл. ч. забележ. 2.
8. От къде се вижда, че жителите от Содом също така мислеха че всичко така ще бъде? Лука 17, 28-29.
9. Що си мислеха тези които се подигра-

ваха на Ноевата проповед? Мат. 24, 37 — 39.

10. Що не разумяват подигравателите през последните дни? II Петр. 3, 5. 6. забележ. 3.

11. Що не разумяват подигравателите относно сътворението? ст. 6

12. Що се казва относно бъдещето унищожение на грешниците? ст. 7.

13. Що не трябва да забравят верующите? 8.

14. Що трябва да знаят верующите относно второто пришествие на Господа? ст. 9. I ч.

15. Що доказва Бог с търпението си? ст. 9. II ч.

16. В какво сж напълно уверени? Евр. 10, 37.

17. Каква е нашата длъжност? Мат. 24, 42.

18. Какво разделение ще се предприеме между верующи и неверующи? ст. 40. 41.

19. Що трябва ний да направим за да можем да го посрещнем с пълна готовност? ст. 14.

Забележки

1. Мнозина „ходят по своите си похоти“ и това е главната причина, защо стават подиграватели. Те намират своето си задоволство в това да се подиграват с верующите.

2. Най-здравата подпорка на подигравателите през последните дни е техното мнение, че всичко това ще си остане в този свет както е било от създаването. Така изглежда на случайния наблюдател, когато през хубав ден наблюдава синото небе, красивите дървета и цветя, и радостните птици. Така изглежда сжко когато той вижда чудесния напредък в изкуството и науката и умножението на знанието. Но при всичко това человетеците забравят да наблюдават знаменията които според

думите на Спасителя ще се явят на небето, по морето, в природата и човеческия род. Петър напомня за тези знамения които предизвестяват второто пришествие на Христа.

3. „Вследствие незнанието подигравателите през всичките времена нито сж приемили словото нито пжк са го разбирали. По причина на това те не познават силата на това слово, нито пжк неговото влияние, което то проявява в световните сжбития. Човеците преди потопа не виждаха доказателства за потоп нито на земята нито пжк на небето. Те не верваха, че небето и земята са сжздадени чрез словото Божие и неочакваха че чрез това слово един ден ще може да се измени всичко“
Е. Г. В.

6 УРОК — 11 Август

Второто пришествие на Господа (II Пет. 3, 10 - 18).

Вжпроси.

1. Как ще дойде денжт Господен? II Пет. 3, 10
2. Що ни напомнюва сравнението с крадеца? I Сол. 5, 2 3. забележка 1.
3. Кого нема да изненада денжт на Господа по този начин? ст. 4.
4. Кои природни явления на небето и на земята ще придружават това сжбитие? II Петр. 3, 10. забележка 2.
5. Какжв вжпрос е зададен на верующите? 11
6. Как трябва да гледа християнина на пришествието? Що трябва да прави? ст. 12. заб. 3.
7. Какво подновяване можем ний да очакваме? Що ще владее на подновения свят? ст. 13
8. Какжв живот трябва да води този който има тази надежда? ст. 14.

9. Как трябва да гледаме на божиято длъготърпение, макар и неговото идване да се забавя? ст. 15 I ч. сравни с ст. 9.

10. Що казва Павел? ст. 15 посл. ч.

11. Относно що писа Павел в своите си послания? Що казва Петър за Павловите послания? Как се употребяват те от мнозина? ст. 16.

12. Кои човеци изкривяват посланията? 16

13. Кое е средството срещу неправилното употребление на писанието? II Тим. 21, 15 отгов. да разбираме писанието добре.

14. Пред кои опасности са изложени някои християни II Петр 3, 17.

15. Как може верующия да развие твърдост в вярата? ст. 18. I част.

16. Посредством кое можем ний да растем в благодатта? II Петр. 1, 1. 2 забележ. 5.

17. Чрез кое средство можем ний да растем в познанието? ст. 5 — 8.

18. Кое е сигурното следствие според Божия план когато при нас се умножават благодатта и познанието? ст. 11.

19. При кое изражение можем ний да се присъединим с Петра? II Петр. 3, 18. посл. ч.

Забележки.

1. Това место в писанието ни показва ясно, че второто идване на Господа ще дойде внезапно и неочаквано.

2. Целия стих описва как стихииите ще изгорят и ще се стопят.

3. Верующите не трябва да се плашат от ужасната присъда — те трябва да знаят че видимите неща имат своя край и не трябва да слагат своята си надежда върху временното,

но да се стремяг за едно по-добро отечество и царство, което никога нема да се развали.

4 Верующите трябва да очакват Божия ден, но същевременно трябва да бързат за себе си да се приготвят за същия ден.

5. Благодат иде чрез верата. Ний я усещаме когато приемаме христовата правда за да покрием нашите грехове. Тя (благодатта) се умножава чрез Божието познание.

Разглеждания на явните длъжности въз основа на II послание Петрово.

7. УРОК — 18 Август

Грижа в християнската обхода преди близкия край.

Въпроси.

1. Кой въпрос трябва ний да си поставим когато виждаме че земните неща приближават своя край? II 3, 11.

2. Кое влияние ще има в живота действително притежание на блажената надежда? I Иоан. 3, 2. Забележка 1.

3. На къде трябва ний да отправим сърце и мисъл? Колос. 3, 2 — 4.

4. Кое предупреждение ни се дава, когато знаем истината относно близкото идване на Христа? II Петр. 3, 17.

5. Що ни се казва за опасността вследствие самонадейността? I Кор. 10, 12.

6. Как можем да запазим истината? Евр. 2, 1 з. 2.

7. От що се нуждаят постоянно тези които знаят истината? II Петр. 1, 12. 13.

8. Кой съвет е на местото си през времето което преживеваме? Рим. 13, 11. 12.

9. Как трябва да гледаме ний на времето лично за нас? Като на един дар от Бога, който трябва да употребим за негова слава. Пс. 90. 12. Научи ни да броим така дните си.

10. Чрез какво могат само да се задоволят всекидневните нужди на душата? Мат. 4, 4. Иоан 5, 39. забележ. 3.

11. Кое друго средство ни се дава като духовна сила освен храната на Божието слово? Евр. 6, 18.

12. Кой съвет ни се отправя, когато ний се числим към църквата която живее през последните дни? Евр. 10, 23 — 25.

13. Кой съвет ни се дава относно нашето влияние и примери в църквата и вън от нея? Евр. 12, 13. Колос. 4, 5. 6. забележ. 4.

14. В кой дух трябва верующите да очакват денят на спасението? Ефес. 4, 30 — 32.

Забележки.

1. Действителната жива наука, че ще видим скоро Исуса образува целия ни живот и го подновява. Чрез верата ние виждаме как Исус прекратява края на делото си с цел да може да се завърне. Той ни приготвя жилища в небесния град. Иоан. 14, 1 — 3. Той се застъпва за нас пред престола на Отца за да можем да се приготвим за небесните жилища. Евр. 7, 25. Ний трябва да го очакваме и да имаме блажената надежда! Титу 2, 13. Сжщевременно трябва да вършим делото, което той

ни е поверил и да го очакваме за да го посрещнем.

2. Когато познатите на нас истини не се откриват в нашите всекидневни опитности и не горят, то тогава нашата любов спремо истината ще се намалява като водата в пукнатия сжд.

3. Ний не можем да очакваме да бъдем духово силни без да махраним нашата душа с словото Божие, както и телесно не можем да бъдем силни ако не приемем всекидневната си храна. Вземи един сгих с себе си при всекидневната си работа и размишлявай върху него в сърдцето си. Това ще те приближава при Бога.

4. Всеки верующ строи път за друг. Един Швейцарец тръгнал да изкачва една височина по един познат път. Минал по-край една пропаст и при минаването не забелезвал опасността, но веднага той чул детински глас да вика: „Внимавай, татко, къде ходиш, аз ида след тебе“. Всеки един оставя стъпка зад себе си на оня който го следва. Нека да мислим за тези които се люлеят и които могат да се отклонят от правия път. Исус ни е определил пътя. Него да последваме, защото той остави пример вам да го следвате по неговите стъпки“. 1. Петр 2. 21.

8 УРОК — 25 Август.

Изповедание и прощение.

Въпроси.

1. Що се обеща Бог да ни направи когато ний изповедаме греховете си? 1, Иоан 1, 9.

2. Какво е наредено за да може да ни се простят греховете? 1. Иоан. 2, 1, 2.

3. При кого трябва да признаем греховете си? Пс. 51, 1—6, Бит. 39, 9.

4. Кое опжтвание ни е дадено относно взаимното изповедане на греховете? Яков 5, 16. Забележка 1.

5. Кое е естеството на нашето сжрдце когато направим неправда? Отг. Извинение или пжк обвиняваме другито. Виж Бит. 3, 12, 13.

6. Що казваше Давид когато му се показа големия грех? II. цар. 12, 13; Пс. 51, 3.

7. Кой думи отпрати Бог чрез пророк Натана на Давида когато той призна греха си? II цар. 12, 13. Забележка 2.

8. Кога трябва да се обжрне внимание на един брат, когато греши? Мат. 18, 15; Лев. 19, 17 Бит. 4, 9.

9. В кой дух трябва да се прилага? Гал. 6, 1. Забележка 3.

10. Що ни заповедва Христос да правим когато се молим? От що е зависима тук нашата вярност? Марк. 11, 25.

11. Що нема Бог да направи когато ний не прощаваме на другите? Ст. 26; Мат. 18, 23—35.

12. Кой отговор даде Христос на Петровия вжпрос колко пжти да си прощаваме? Мат. 18, 21, 22. Забележка 4.

13. Какжв дух откри Исус спремо тези които го приковаха на кржста? Лука 23, 34.

14. От кжде се уверяваме ний че Стефан не хранеше отмжстителен дух спремо своите си убийци? Деян. 7, 58, 59.

Забележки

1. Истинското изповедание е единственото средство да поправим греховете и грешките. Един Божий угодник казва: Признайте пред Бога вашите грехове, който само може да ги прости. Когато имате един приятел или съсед и сте му направили неправда — то вий трябва да я признаете и негова длъжност е да ви прости. Тогава вий трябва да молите Бога за прощение, защото брата комуто вий съгрешите е Божие създание и притежание и въз основа на това вий сте съгрешили и сте извършили неправда спрямо създателя си. Не е лесна работа да признае всеки своята грешка, защото в изпълнение това е най-трудния урок, който трябва да се научи, понеже изисква благодатната дарба за смирение както истинската скръб и почивка: «Аз извърших неправда!» Тези три думи на нашия език се изказват най-трудно. Признанието не трябва само да бжде напълно, но и открито както се е извършил греха. Личните оскърбления се признават между четири очи.

2. Бог мрази греха. Той желае и ний да го мразим; защото ни води в страдания и смърт. Ако некой е заплетен в грех, като Давида и признае ще му се прости. Давид казваше: „Съгрших Господи!“ и на това признание той получи отговора: «Господ отне съгрешението ти».

3. Много по лесно е некой да разправя грешките на друго пред некой брат или сестра отколкото лично да му ги каже. Но това не е християнският път. Най-напред трябва да се отиташ лично с него между че-

тири очи. Много по лесно е също да кажем грешките на брата си, отколкото ний да признаем нашите пред него. Това е най-трудния урок който трябва да научим, една християнска длъжност която е трудно приложима. Само смирението и Бож. благодат може да ни удостои за това.

4. Това изражение означава едно неограничено число. Ний трябва винаги да прощаваме.

9 УРОК — 1 Септемврий

Пазенето на сжботата.

Вжпроси.

1. Що не разумеват самоволно неверните през последните дни? II. Петр. 3. 5.

2. Трѣбва ли некой да остане в незнание? Евр. 11, 3.

3. Защо е право да признаваме Божията творческа сила в неговото слово? I Петр. 1, 23
Иоан 3, 3.

4. Кои сж знаковете на истинския и живия Бог? Иер. 10, 10—12.

5. Коя особенна вест изпраща Бог през последните дни? Откр. 14, 7.

6. По кои знакове може да се признае Бог който е сжтворил небето и земята. Иез. 20, 20. Забележка 1.

7. Каква реформа изисква известието на евангелието? Ис. 56, 1, 2. Забележка 2.

8. Кога и как се вжзстанови сжботата? Бит. 2, 2, 3.

9. За кого се сжздаде тя? Марка 2, 27.

10. От кого се вжзстанови сжботата? Иоан 1, 1—3.

11. Как трябва да се пази сжботата? Изх. 20, 8—11.

12. Може ли един неосветен човек да пази сжботата? Мат. 7, 18.

13. С коя опитност трябва да се движи истинския пазител на сжботата? I Иоан 1, 9; Рим. 4, 7; 5, 1. Забележка 3.

14. Кога започва сжботата и кога се свършва? Лев. 23, 32; Марк 1, 32.

15. Как се именува в писанието шестия ден на седмицата? Лука 23, 54. Кои приготовления трябва да се направят в шестия ден в израилевия стан? Изх. 16, 23.

16. Как гледа Бог на равнодушието и непослушанието? Иез. 22, 26. 31.

17. Кое благословение се обещава на този който освещава сжботата? Исаия 58, 13, 14.

Забележки

1. Откровението 14 глава призовава человетецте да се поклонят на Бога, който е направил небето и земята и морето и изворите, тези думи ясно сж свързани с 4-а заповед. Чрез поклонението трябва сждателят да бжде признат на когото знакжт е светата сжбота. Последното известие предупреждава да не се дава слава на отстжплението което има за белег неделята денжт на слжнцето.

2. През времето когато Бог казва: «Наближи да дойде спасението ми и правдата ми да се открие», трябва особено да се освещава сжботата; защото пазенето ѝ сжставлява една част от сжщественното приготовление на Божиите чада. Бог е сложил особено благословение върху сжботния ден и който го джржи

получава това благословение. Мъже и жени от всички страни свидетелствуват за това. Сжботата е една благословена дарба от Бога за човеците.

3. Некои човеци питат: Верваш ли, че пазенето на сжботата ще те спаси? Сжвсем не! Ний трябва чрез вяра в Исуса да се извавим от греха за да можем правилно да пазим сжботата. Ний трябва да се подчиняваме на всичките Божи заповеди. Ний нема да бждем спасени защото сме послушни, понеже ний сме послушни защото сме намерили спасителната благодат на Христа. Поканата да освещаваме сжботата ни призовава да водим един свет живот и да напуснем греха.

10 УРОК — 8 Септември

Даване Десетжк на Бога.

Вжпроси.

1. До кое сжжршено положение трябва цжрквата да се издигне? Ефес. 5, 26—27.
 2. Кой сжвет дава апостол Петжр? II Петр 3, 14.
 3. От що трябва да се пази всека душа? С кои думи се отбелезва характера на Исава? Евр. 12, 15, 16.
 4. По кой начин се оскверняват Божиите свети правила? Иез. 22, 26.
 5. Що правят човеците когато гледат на сжботата като на един обикновен ден? ст. 8.
 6. Що могат човеците да осквернят освен сжботата? Лев. 24, 30, 32.
 7. Кому принадлежи десетжка? ст. 30.
- Забележка 1.

8. Какво казва Бог когато се употреби десетжка за обикновени цели? Мал. 3, 8.

9. Какво обещание дава Бог на тези които донесат всичките си десетжци в влагалището? Ст. 10. Забележка 2.

10. Що ще кажат някои когато видят че нечестивите успеват? Ст. 14, 15.

11. Когато Бог напомня за десетжка и самоволните приношения — за кое време говори? Ст. 16—18.

12. Кога въведе Бог реда за даването на десетжка и самоволните приношения? Бит. 14, 18—20. Забележка 3.

13. Под кой ред на свещенодействие се намираме ний? Евр. 5, 5, 6.

14. За какво определи Бог десетжка? Числа 18, 21, I. кор. 9, 13, 14. Забележка 4.

15. Що правим ний когато посвещаваме нашите средства за делото Божие? Мат. 6, 19—21.

Заделешки.

1. Бог определи един ден от обикновените дни на седмицата и го благослови за человете, за да го освещават и да признават властта на твореца. По същия начин Бог определи и Десетжка от прихода на човека за себе си, за да знае човекът че всички неща са Божи притежания. „Той е който ти дава сила да придобиваш богатство.“ Второз. 8, 18.

2. „Всичките десетжци.“ Думата десетжк означава десетата част. Не отговаря напълно когато се внесе двадесетата или тридесетата част. Бог иска целата десета част. Ний трябва да внесем нашата десета част от прихода си

в Божията житница — в сжровището на неговата църква.

3. Тези думи докладват за даване десетжка около 400 години преди възстановяването на Левитското свещенодействие. Стихът напомня че това правило, тоест даването десетжка за подкрепа на Бож. дело не води началото си от Авраама, но много по-рано. Когато по-късно Яков даде обещание на Бога, той каза: „от всичко което ми дадеш, ще дам десетжка на тебе.“ Бит. 28, 22. Тези патриарси с които Бог упражняваше среща, беха поучавани да ценят десетжка като Божия част.

4. Както в старо време Бог нареди щото десетжка да служи за служба в светилището, така също и службата на Евангелието трябва да се поддържа по същия начин, за да може известието на спасението да се разнесе по целия свет. Както народа, така и левитите плащаха десетжка. Числа 18, 26. Всички трябва да признаят Божието притежание. Никой не трябва да се чувствава свободен да задържа при себе си своя десетжк и да го употребява за лични свои нужди. Той не трябва даже, когато се намира в трудно положение, да го взема под предлог да извърши благодеяние и пр. . . . Проповедникът трябва на дело и чрез пример да поучава народа, че десетжкът е свет. Той не трябва да мисли защото е проповедник, че може да задържа десетжка за свои лични нужди. Десетжка не принадлежи нему . . . „Донесете всичките десетжди в Божията житница за да послужат за определената цел.“ Е. Г. В.

11 УРОК — 15 Септемврий.

Здравие и въздържание.

Вжпроси.

1. Що получаваме ний чрез Христовото познание? II. Петр. 1, 3.

2. Кое особено качество изброява Петър измежду Християнските добродетели? Ст. 6.

3. Какъв плод е това качество? Галат. 5, 22, 23. забележка 1.

4. Коя опитност има християнина? ст. 24, 25.

5. Що се изисква от нас в служба на Бога. освен сърдце и чувство? Римл. 12, 1.

6. Как наблега апостол Павел щото християните да обжрнат внимание на телесното си здравие? I. Кор. 6, 19, 20.

7. Що намери апостол Павел за нужно в своята си опитност? I. Кор. 9, 27.

8. Кое трябва да бжде правилото при яденето и пиенето? I. Кор. 10, 31. забел. 2.

9. Коя е истинската цел при яденето и пиенето? Екл. 10, 17.

10. Как живееше човеч. род преди потопа? Мат. 24, 38.

11. Що се казваше за времето на Содомата? Лука 17, 28; Иез. 16, 49.

12. Какво поучение ни дава Спасителя от този род? Лука 17, 26, 28, 30.

13. Кое предупреждение се дава за това време при очакване второто пришествие? Лука 21, 34, 35.

14. Що заключава в себе си едно истинско въздържание? I, Кор. 9, 25.

15. Кое поучение даде Исус относно умереността в работата? Марк. 6, 31.

16. Колко обхваща една вярна служба?
Марк. 12, 29. 30.

17. Що иска Бог да освети? I. Сол. 5. 23

Забележки.

1. Вжздржание или себеотричане е един плод на духа. Кждето е Духа там има свобода. В Христа ний намираме освобождение от силата на всеки навик и себезадоволство. В Христа има сила която може да освободи человетецте от пиянство, пушене на тютюн или други навици.

2 Правилата никога не се изменят. Отношенията и человетческите нужди се изменят, но правилото винаги си остава верно за християнина, че трябва да води един живот според виделината дадена от Бога.

12 УРОК — 22 Септемврий.

Християнско вжзпитание.

Вжпроси.

1. Що е най-важното за млад и стар при вжзпитанието? Пр. 4, 23.

2. Що е истинско вжзпитание? — отгов. приготвяне на сжрдцето за посрещане слу-чайните промени в живота. забележ. 1

3. В кое положение трябва да бжде сжрдцето, ако иска да бжде в правилно отношение спремо живота? Пр. 23, 17.

4. В какво сжрдечно положение трябва да се намират неговите чада? Втор. 5, 26.

Нашите деца.

5. Кое правило е представено на родите-

лите за възпитанието на децата? Пр. 22, 6. забележ. 2.

6. Колко внимателни трябва да бъдат родителите при възпитанието на децата? Втор. 5—9.

7. Преведи един пример на подобно възпитание! II. Тим. 1, 5; 3, 15.

8. Може ли това възпитание да се получи в светските училища? забележ. 3.

9. Какво приготвление трябва да се направи за децата относно пазенето на сжботата?

10. Как трябва да се поддържат тези училища? забел. 4.

Нашите младежи и девици.

11. Каква е длжността на тези, които желаят да бъдат работници в делото на Господа? II. Тим. 2, 15. Кой друг съвет се дава? ст. 22.

12. На що трябва ний да обжрнем внимание в нашите училища? забележ. 5.

13. Коя е най-главната цел при преподаването в нашите училища? забележ. 6.

14. Преведи някои причини, защо делото на възпитанието е необходимо за нашите деца? забележ. 7.

15. Какво трябва да бъде през тези дни на безверие ръководното правило при всеко едно образование? Колос 2, 6. 9.

16. Коя е най-висшата цел при осжвръщенствуването? Дан. 12, 9.

17. Кои думи ще изговорят родители, учители и работници с радост на душите в последния ден? Евр. 2, 13.

Забележки.

1. Истинската цел на възпитанието е да възстанови Божия образ в душата.

2. Където не се яви обещания успех там има една основна проверка преди да се яви некоя грешка във възпитанието.

3. „Светските училища не избират библията като основа на своите си преподавания. Това дело може само да се извърши от църквата и родителите.“ Е. Г. В.

4. Когато възпитанието на детето принадлежи главно на родителите, то и църквата има да извърши своята длъжност. Исус ѝ говори: „Паси агънцата ми.“

5. Най-висшата цел на едно мисионско училище трябва да бъде, за да даде на учащите истинското възпитание. — Словото Божие трябва да бъде основата на всеко преподаване в нашите мисионски училища. На учениците трябва също да се посочи истинската стойност на работата.

6. В нашите училища ний имаме за главна цел да се възпитат млади мъже и да се приготвят за работници в разните клонове на делото.

„Ний не трябва да обезценяваме целта на нашите училища — тя трябва да се издигне много по-високо отколкото до сега. Там образоването не трябва само да се простира в учебниците“, Е. Г. В.

7. За слава на Христа ний трябва да имаме в нашата среда повече работници с образование. Те ще бъдат в състояние да резяснят по-добре и разбрано истината и ще поведат без грешки.

13. УРОК — 29 Септемврий.

Наша длъжност е да действуваме за спасение на другите.

Вжпроси.

1. Каква е волята Божия относително жителите на света? II. Петр. 3, 9. забележ. 1.

2. За коя цел дойде Исус на тази земя? Лука, 19, 10.

3. Кому предаде Исус делото за спасение на изгубените, когато напускаше този свет? Иоан 17, 18.

4. Коя заповед им даде той? Мат. 28, 18—20. забележ. 2.

5. Кой е най-успешния начин за печелене на души? — Отгов. Личната работа. Иоан 1, 40—42. 45. 46. забележ. 3.

6. Коя притча свидетелствува за Исусовата грижа за всека една душа? Мат. 18, 12—14.

7. Кои са доказателствата, които свидетелствуват за Исусовата нежна грижа, която той откри за всекиго по единично? Марк. 10, 45—52; Мат. 15, 21—28; Марк. 5. забележ. 4.

8. Кои доклади ни са дадени за работата на Исуса? Мат. 9, 9; Марк. 1, 19. 20; Иоан 3, 1—21; 46—50; 5, 5—9; 9, 6. 7. 35—38.

9. Що можем ний да научим от начина по който Исус работеше с душите по единично? — Отгов. да започваме от там от където забелезваме доброто в душите, за да можем да похвалим душата. Иоан 1, 42—47. забележ. 5.

10. Кое друго важно правило трябва да се следва при тази работа? — Отгов. Да се

започва с това, което страната приема и от там да преминаваме към онова, което се отнася за спасението. Иоан. 4, 7—10; 6, 26. 27. 34. 35; Лука 5, 4—6. 10. забележ. 6.

11. Защо е най-трудната работа с поединците? — Отгов. Защото Сатана знае, че тукмо там е най-големия успех. Ефес. 6, 12. забележ. 7.

Забележки.

1. Бог е дал на всеки човек свободна воля да си избере доброто или злото. Божията воля е щото всеки човек да го последва; но всички не възприемат тази Божия воля и затова не го избират за водител. Той призовава тези, които възприемат неговата воля, за да работят и други да доведат в познанието на Бога.

2. Думите: „Идете по всичкият свят и проповедвайте евангелието на всека твар“ (Марк. 16, 15.) са отправени на всеки Христов последовател. Всички, които са призвани сжщо да действуват и за спасението на своите близки. Сжщия стремеж, който Исус усещаше в душата си за спасението на другите трябва да се открива и в тех. Не всички могат да следват тази длжност, но за всекиго има место да работи. Всички, които са участници на Божието благословение трябва да участвуват в службата. Всека дарба трябва да се употреби за успеха на неговото царство.

3. Случая с Филипа и Натанаила е един пример на истинска домашна мисионска работа. Филип беше видел Исуса и беше уверен, че той е Месия. В радостта си той же-

лаеше щото и неговия приятел да усети радостната вест. Той желзеше да доведе приятеля си в истината. Чрез Филипа дойде и се присъедини и Натанаил и заедно заработиха за спасението на ближните си.

4 Нуждата на един единичжк слепец свидетелствува за помоща на Спасителя; той пътува 69 км. за да помогне на една душа която се намираше в нужда; той отплува по езерото за да помогне на другите; той пак се върна обратно за да помогне на една жена и на едно дете. Спасителжт беше всекога готов да помага на души които имаха нужда от него.

5. Когато Спасителят желаше да привлече некого в истината, той не очакваше да му описва греха и да му описва веднага следствията, но той тжрсеше добрите качества в него с цел да го похвали. Тези които го последваха беха грешни чловеци, но Исус не се спре на пръв поглед върху греха. Той тжрсеше как да им помогне. Напр. той казва на първия си ученик: „Ти си Симон син Ионин, ти ще се наречеш Кифа — тоест ти заслужаваш име на силен, така беше и с другите ученици. Наприм. с Натанаила. Исус казва за него: „Ето истинен Израилянин, в когото лукавщина нема.“

6. Исус знаеше как да започне с думите. Ний виждаме как призва апостолите и как ги направи ловци на чловеци. Друг един пример виждаме срещата му с самарянката — как се приближи и поиска вода за пиене, после множеството което той нахрани по един чудесен начин с духовен хлеб и после им раздаде и телесния хлеб.

7. Личната работа с душите е най-важната работа, но същевременно и най-трудната. Сатана знае, че тази работа е положителна за спасението на душите. Макар и да е тя най-трудната работа, то тя си остава и най-големата и сигурна работа.

БИБЛИОТЕКА НА СЪЮЗНАТА РАБОТА (КА-ШУМЕН)